ANUL IX No. 2621 — EDIŢIA A TREIA — MERCURI 28 AUGUST 1896

NUMERUL 10 BANI
ABONAMENTELE
INCEP DE LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUN
şi se plătesc tot-d'a-una înainte
In *Bucureşti* la Casa administraţiei
In *Judeţe* şi *Streinătate* prin mandate poştale
Un an în Ţară 30 Lei; în Streinătate 50 Le
Şase luni 15 „ „ „ 25 „
Trei luni 8 „ „ „ 13 „
Un număr în streinătate 20 bani
MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuib strein în casă!
V. Alexandri

NUMERUL 10 BANI
ANUNCIURILE
In BUCUREŞTI şi JUDEŢE se primesc numai la ADMINISTRAŢIE
In STREINATATE, direct numai la administraţie şi la *toate Oficiile de Publicitate*
Anunciuri la pag. IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „
Un număr vechiŭ 20 Bani

ADMINISTRATIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)
Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ
REDACTIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

CONDAMNAREA LUI ŢARANU

UN TRĂDATOR AL ŢEREI

In Martie 1888, după *doui-spre-zece ani* de guvernămînt liberal, destrăbălarea sĕ întinsese asupra administraţieĭ, asupra justiţieĭ, asupra armateĭ, şi partidul a *căzut* de la putere în modul cel maĭ ruşinos.

Cu toate acestea, ţara nu va putea uita că I. C. Brătianu a lasat în urma luĭ treĭ fapte marĭ.

Un războiŭ fericit.

Independenţa statuluĭ român.

Regatul român.

Faţă cu aceste măreţe acte, Faţarnicul Strĕin de pe tron nu a voit ca primul sĕŭ consilier să se *retragă* într'un mod demn, prin o demisiune pe care o dăduse, ci sĕ *cază* ca cel de pe urmă prim ministru, care nu are nimic la activul săŭ.

Astă-zĭ, de abia după *zece lunĭ* de guvernămênt liberal, ne găsim în aceaşĭ ruşinoasă situaţie ca în Martie 1888. Orĭ unde te întorcĭ, vezĭ destrăbălarea în administraţie, în justiţie, în armată, şi chiar în finance şi în instrucţiunea publică; — orĭ unde îţĭ aruncĭ ochiĭ, daĭ peste gheşefturĭ, peste scandaloase hoţiĭ.

Căzênd de la putere, peste un an saŭ cel mult douĭ, ce lasă oare în urma luĭ Dim. A. Sturdza?

Dezbinare între luptătoriĭ transilvanenĭ.

Desfiinţarea şcoalelor române din Macedonia.

Ingenunchiarea regatuluĭ român la Vienă şi la Pesta.

Iată ruşinosul rezultat al activităţeĭ luĭ Dim. A. Sturdza, în aceste *zece lunĭ* de putere; — dar, lucru ce nu sĕ poate tăgăduĭ, *aceste treĭ umilirĭ* le datorim în mare parte Trădătoruluĭ Strĕin de pe tron care a găsit în primul seŭ ministru un instrument orb, un renegat, care, fără pic de ruşine, a scuipat pe întregul seŭ trecut, când era în opoziţie.

Ce a făcut acest renegat cu chestiunea transilvăneană?

A dezbinat pe luptătoriĭ, carĭ până maĭ erĭ eraŭ toţĭ strîns uniţĭ inprejurul programuluĭ de la Sibiu, şi a çorupt pe bătrânul Lucaciu, făcând din el un agent spion sturdzist în Transilvania. — Astă-zĭ doctorul Ioan Raţiu, G. Pop din Băseştĭ şi Patriciu Barbu sunt închişĭ pentru *zece zile* în temniţele ungureştĭ, pe când maghiarizatul Brotte, condamnat de curtea din Sibiu la inchisoare, sĕ resfaţă pe bulevardele Bucureştilor, aşteptând ca Dim. A. Sturdza, tovarăşul seŭ în trădare de patrie, sĕ obţie de la contele Goluchowsky graţiarea luĭ.

Ce a făcut acest renegat în chestiunea şcoalelor române din Macedonia?

A tolerat ca escrocul Apostol Mărgărit sĕ cheltuească baniĭ daţĭ din budgetul român în chiulhanurĭ şi cu întreţinerea unor femeĭ publice, pe când nenorociţiĭ profesorĭ *trimişĭ din Bucureştĭ de ministrul nostru al instrucţieĭ publice*, în şcoalele române din Macedonia, mor de foame, fiind că de un an şi maĭ bine nu aŭ primit salariile lor *fixate tot de ministrul nostru al instrucţieĭ publice*.

Ce a făcut acest renegat cu demnitatea regatuluĭ român?

Indată după compunerea ministeruluĭ, sub preşidenţia luĭ, contele Goluchowsky l'a silit sĕ renege într'un discurs toate veleităţile iredentiste debitate de el, când conservatoriĭ eraŭ la putere. Această renegare a fost condiţiunea *sine qua non* impusă din Viena pentru venirea liberalilor la guvern, în frunte cu Dim. A. Sturdza.

Acest discurs nu a îndrăznit a'l rosti în Bucureştĭ, căcĭ s'a temut de huiduelĭ, de fluerăturĭ şi de mere murate; — el s'a dus la Iaşĭ unde, în faţa unuĭ numĕr de douĕ sute măturătorĭ şi fanaragiĭ, a declarat, în modul cel maĭ solemn, că *existenţa monarhieĭ austro-ungare este o necesitate pentru siguranţa statuluĭ român, şi că asupra acestuĭ punct nu a existat, nu există şi nu poate exista în ţare nicĭ o diverginţă.*

Acest discurs nu s'a publicat în *Voinţa Naţională* şi în *Gazeta* decât după ce, tradus în limba franceză, a fost trimis la Viena conteluĭ Goluchowskĭ, care a telegrafiat ministruluĭ plenipotenţiar austro-ungar din Bucureştĭ că proza sturdzistă i-a plăcut şi că ea sĕ poate publica.

* * *

Nu am avut oare dreptul de a spune maĭ sus că activul luĭ Dim. A. Sturdza nu va cuprinde decât treĭ fapte murdare?

Dezbinarea între luptătoriĭ transilvănenĭ.

Desfiinţarea şcoalelor romîne din Macedonia.

Ingenunchiarea regatuluĭ român la Viena şi la Pesta.

Voiŭ adăoga că acest renegat, acest trădător de ţară a scuipat pe demnitatea sa de prim-consilier al Strĕinuluĭ de pe tron, a terfeliţ demnitatea regatuluĭ romîn.

Alex. V. Beldimanŭ.

SATIRA POLITICA

Menajeria colectivistă

Partidul colectivist are un viitor superb şi în acelaş timp perspectiva d'a pune la loc milionul pentru ridicarea statueĭ luĭ Ion Brătianu, fără subscripţie naţională, ci pur şi simplu cu „intrare publică".

De nouă lunĭ de la devenirea sa la putere, se observă în marele partid o tendinţă colosală de transformare. Conducătoriĭ foarte inteligenţĭ aĭ partiduluĭ care a provocat „răsuflarea naţieĭ", urmăresc foarte de aproape ideia de a prefaсe colectivitatea într'o turmă, din care o parte e destinată pentru înfiinţarea uneĭ menajeriĭ, iar alta pentru popularea temniţelor.

S'aŭ făcut pînă acum achiziţiunĭ fericite de specimene foarte interesante. De exemplu, sînt cartoforĭ în stare să joace în cărţĭ şi să piardă chiar pînă şi judeţele ţăreĭ; primarĭ, carĭ aŭ fost în stare să funcţioneze încărcaţĭ cu dosare criminale şi corecţionale, etc. etc.

Cel maĭ interesant specimen, menit a face succesul menajerieĭ, a fost descoperit de *Liberalul Gălăţean*, organ naţional-liberal, fireşte. Acesta e D. Sechiari, fostul prefect colectivist de Covurluĭ, *un dobitoc exotic* de cea maĭ sigură provenienţă. Menit a ocupa principalul loc în menajeria colectivistă, *Liberalul Gălăţean*, se miră numaĭ cum C. P. Malaxa *„a înjugat* un asemenea dobitoc exotic la carul politiceĭ partiduluĭ naţional-liberal".

Adică are dreptate. Nu sînt destule dobitoace indigene în partid?

Salon.

Noroiul colectivist

Colectivitatea, de îndată ce este agitată, începe să miroasă urît. Cu ocaziunea înlocuireĭ D-luĭ Ralle, am putut afla lucrurĭ nostime:

Judeţul Fălciŭ, cu ştiinţa guvernuluĭ, a fost condus de un «imbecil» şi de un «cartofor» periculos; iar primăria de Huşĭ, de un alt om care a avut afacerĭ neplăcute pe la parchet. Noĭ nu garantăm că lucrurile ast-fel sînt. Presa colectivistă le afirmă ca exacte şi fiind vorba de nişte partizanĭ politicĭ, trebuia să o credem pe cuvint.

La rîndul lor, ceĭ batjocoriţĭ şi calomniaţĭ nu se lasă maĭ pe jos, şi aflăm din o scrisoare a D-luĭ Ralle, lucrurĭ destul de îmbucurătoare şi anume că, actualul prefect, D. Caligari, este un individ care a mîncat baniĭ *Ligeĭ Culturale*, care se bate prin cîrciumĭ cu consumatoriĭ şi care lasă de dorit din toate punctele de vedere. Şi ca o culme, D. Ralle ne vesteşte că va da publicităţeĭ scrisorĭ prin care Regele Carol este înjurat în chipul cel maĭ colectivist de actualul săŭ consilier.

Dacă lucrurile vor merge ast-fel, în curînd o să aflăm că toţĭ prefecţiĭ şi funcţionariĭ colectivişţĭ sînt din tagma acelora carĭ sînt descrişĭ de presa colectivistă şi de colectivişţĭ.

Noroiul colectivist se urcă!

Cos.

Om mic

D. Cantacuzino, de când conduce ministerul de interne, şi-a dat pe faţă reacţionarizmul săŭ pe care atâta timp l-a mascat sub un democratizm de obiceiurĭ care nu era de cât *poză*.

Aşa, între altele multe, D-sa s'a supărat foc pe presă. Văzând că ziarele de opoziţie nu-l cruţă, şi-a pus în gând să-şĭ răzbune pe reporterĭ, interzicându-le să maĭ calce prin minister şi ordonînd funcţionarilor ca să nu maĭ dea, sub pedeapsă de destituire, vre-o informaţiune preseĭ.

Această măsură, pentru a fi o dovadă de neinteligenţă, nu are nicĭ măcar darul de a-şĭ atinge scopul. La noĭ presa a luat prea mult avânt pentru a nu se teme de măsurĭ aşa de copilăreştĭ ca acele luate de D. Cantacuzino, fostul director al *Voinţeĭ Naţionale*.

Măsura aceasta contra preseĭ, *luată de un fost gazetar*, de un liberal saŭ de un pretins liberal, dovedeşte pe deplin că avem afaсe cu un om mic, pătimaş şi care respiră reacţionarizmul prin toţĭ poriĭ săĭ.

Incontestabil că presa supără de multe orĭ pe acela carĭ nu ar voi să fie controlaţĭ şi să se afle faptele lor. Democratizmul însă tocmaĭ constă în a face controlul cât maĭ mare, cât maĭ eficace şi a lucra la lumina zileĭ, dând voie tutulora să te critice.

D. Cantacuzino, însă n'a putut pierde această ocaziune ca să se arate în adevărata sa lumină şi azĭ lumea îl cunoaşte perfect.

Sfinx.

REFECURI

De ruşinea neamţuluĭ

De şi costă parale multe vizitele împărăteştĭ, dar ele aŭ un rezultat bun pentru Capitală: De ruşinea luĭ Frantz-Iosef s'a început să se repareze stradele, murdăriile se curăţă, locurile virane în carĭ găsim toate pisicile şi cîiniĭ morţĭ din mahala, încep să se îngrădească, aşa că Bucureştiĭ vor fi pentru cîte-va zile maĭ prezentabilĭ. Capitala poate fi comparată cu o femee neglijentă, care numaĭ cînd are o întîlnire, întrebuinţează apă şi săpun.

Această lustruire de ocazie însă are defectul de-a costa multe parale şi a nu fi de cît prospălală care va ţine cîte-va zile. Impăratul va pleca, străzile din noŭ vor deveni înpracticabile, pisicile şi cîiniĭ morţĭ din noŭ îşĭ vor alege domiciliul pe maĭdanurĭ, iar murdăria şi putoarea Capitaleĭ, în timp de vară, vor fi din noŭ un focar de boale infecţioase.

In aceste împrejurărĭ, ar fi bine că în fie-care lună să sosească cîte un împărat şi în acest chip am putea spera să avem Capitală într'o stare permanentă de curăţenie şi în stare de a fi locuită.

Vizitele împărăteştĭ însă, sînt rarĭ şi trebuie să ne luăm nădejdea de la higienă şi curăţenie.

Interim.

Călătoria Taruluĭ

Intrevederea de la Breslaŭ. — Rusia şi măcelurile. — Atitudinea Rusieĭ. — Rusia vrea pace.

Intrevederea de la Breslaŭ

După intrevederea cu împăratul Frantz Joseph la Viena, urmată de moartea prinţuluĭ Lobanoff, ţarul Nicolae al II-lea se află acum la Breslaŭ unde în sunetul trompetelor, strînge mîna împăratuluĭ Germanieĭ, asigurîndu-se reciproc despre simpatie şi dorinţa de a menţine pacea Europeĭ.

In această călătorie, ţarul este însoţit de Schişkin, locţiitorul temporar al decedatuluĭ Lobanoff. Vizita sa are dar o tot atît de mare importanţă politică, ca şi cea făcută la Viena, iar tratările între ambiĭ împăraţĭ vor fi de sigur o urmare a acelora din capitala imperiuluĭ Austro-Ungar.

Aceste vizite ale ţaruluĭ tuturor Rusiilor sunt foarte caracteristice, cu atît maĭ mult că sunt făcute în nişte circumstanţe atît de grele pentru pacea Europeĭ.

Rusia şi măcelurile

In orientul Europeĭ, creştiniĭ sînt măcelăriţĭ cu miile; biserica ortodoxă, pe care atît de mult altă dată Rusia o apăra, este inundată în sîngele credincioşilor eĭ, Turciĭ taie şi spînzură, iar ţarul, secularul apărător al creştinilor asupriţĭ, se plimbă de la Viena la Breslaŭ căutînd să liniştească spiritele Europeĭ scandalizate, asigurînd o că nu se va atinge de barbara Turcie, ba că din contra o va lăsa să urmeze înainte cu măcelurile începute.

Atitudinea Rusieĭ

Această nouă atitudine a Rusieĭ este foarte caracteristică.

Ea denotă în primul rînd că Rusia, dacă a intervenit vre-odată în favoarea creştinilor, a făcut-o nu din milă şi iubire pentru ceĭ asupriţĭ, cum se lăuda, ci dintr'un pur egoizm. Şapoĭ că Rusia, care încă de la Petru cel mare îşĭ are privirea aţintită asupra Constantinopoluluĭ, a schimbat numaĭ tactica pentru ajungerea ţinteĭ, şi că voeşte să ajungă în Bosfor, nu prin Bulgaria, ci prin *Asia mică.*

Pentru realizarea acestuĭ plan îĭ trebue Rusieĭ pace în orientul Europeĭ, şi de aceea ţarul se plimbă de la Viena la Breslaŭ, ca în unire cu împăraţiĭ Austro-Germanieĭ, seculariĭ inimicĭ aĭ Rusieĭ în Europa, să menţie pacea pe care Anglia caută să o turbure şi amînînd ast-fel catastrofa, să se poată întări în Asia prin facerea de şosele şi de căĭ ferate.

Rusia vrea pace

Rusia caută să menţină pacea, nu atît de frica măcelurilor, cît de frica de a-şĭ vedea planurile contra-carate de Englitera contra căreia este îndreptată întreaga tactică rusească.

Cît timp dar Rusia nu va fi destul de tare în Asia, spre a se putea opune acolo Anglieĭ, ţarul va face asigurărĭ pacinice şi Europa va fi garantată contra unuĭ războiŭ.

Val.

Cămătarul zileĭ

Zentler

Domnul Zentler este un bărbat care nu are frică de parchet. S'a deprins cu procuroriĭ ca ţiganul cu scînteia. In toate daraverile numaĭ primul pas costă şi D sa primul pas l-a făcut la Societatea de Petrol, *unde nu a făcut ca cetăţeanul îndignat al luĭ Caragealli şi s'a apucat de făcut mîncătorie la gaz. Pentru această lăcomie a avut neînţelegerĭ cu procuroriĭ şi a scăpat pe garanţie de la vilegiatura Văcăreştilor.*

Odată scăpat pentru moment de belea, s'a apucat de vînat minoriĭ pentru a-ĭ aduce la heleşteul cămătarilor. Nicĭ aceste afacerĭ nu i-aŭ reuşit, de oare-ce s'aŭ amestecat procuroriĭ, lucru care l-a silit pe Domnul *Zentler iarăşĭ să facă o vizită forţată directoruluĭ penitenciaruluĭ Văcăreştĭ.*

Domnul Zentler, trebue să o recunoaştem, nu este cămătar propriŭ zis, de oare-ce îĭ lipseşte capitalul, şi nu bunele dispoziţiunĭ. In aceste împrejurărĭ se mulţumeşte cu rolul de samsar — de curtier pe radical.

Peripilzon.

O nouă umilire

D. Sturdza a primit o nouă palmă diplomatică. Şi aceasta, cu atît maĭ dureroasă, cu cît nu vine din Pesta saŭ Berlin, ci din Constantinopole, de la muribunda Turcie.

Cu toată campania dusă de către întreaga presă romînă contra luĭ Apostol Mărgărit, cu toate plîngerile profesorilor romînĭ şi a denunţătorilor zilnice carĭ dovedeaŭ infamiile luĭ Mărgărit, guvernul D-luĭ Sturdza nu numaĭ a tăcut, dar a încurajat chiar pe infamul escroc, în întreprinderile sale necurate.

Dar iată că o depeşă din Monastir vesteşte îndepărtarea luĭ Apostol Mărgărit din funcţia de inspector şcolar, îndepărtare ordonată nu de guvernul romîn, ci — o ruşine! — de către guvernul turc din Constantinopol.

Ceea-ce D. Ponĭ n'a voit, saŭ n'a putut face, s'a efectuat de către guvernul turcesc.

Plîngerile profesorilor romînĭ din Macedonia, protestele preseĭ romîne, denunţările făcute în Cameră romînă, n'aŭ găsit dar ecoŭ în inima unuĭ Sturdza saŭ Poni, ci în aceea a guvernuluĭ musulman.

Aceasta este cea maĭ mare ruşine pentru Romînia, este cea maĭ puternică palmă ce s'a lipit vre-o dată pe obrajiĭ luĭ Sturdza şi aĭ luĭ Poni.

Nu i-a ajuns răutăciosuluĭ Sturdza înjosirile pe carĭ le-a îndurat ţara de un an în coace din Pesta, Viena şi Berlin, îĭ maĭ trebuia să expuie Romînia şi loviturilor de picior al putregăituluĭ imperiŭ turcesc. Cu menţinerea luĭ Apostol Mărgărit în fruntea şcoalelor romîne din Macedonia, D. Sturdza a comis şi această ultimă infamie expunînd ţara pentru un capriciŭ personal, uneĭ atît de ruşinoase umilirĭ.

Palma dată luĭ Mărgărit de către guvernul turc, nu va atinge însă Romînia, care, prin presa şi deputaţiĭ eĭ în Cameră şi-a arătat dispreţul către Mărgărit, ea se va resfrînge cu multă putere asupra obrajilor neruşinaţĭ aĭ luĭ Sturdza şi Poni.

Indiscret.

Particularităţĭ bucureştene

Dacă timpul în calea luĭ distruge obiceiurĭ şi datine şi bune şi rele, iar pe urma lor nu lasă de cît amintirea care, din cînd în cînd, maĭ restaurează icĭ şi colo cîte ceva, — timpul, nemilosul timp, cu civilizaţia luĭ, cu maşinele luĭ de tot soiul, cu baloanele, cu bicicletele, cu cinematograful săŭ şi razele luĭ Roentgen, a respectat cu sfinţenie una din particularităţile carĭ contribue a face farmecul Capitaleĭ noastre.

De la fostul prieten nedeslipit al banuluĭ Pană Filipescu, „prinţipul" Zamfir, „fiŭ din flori al MarieĭTerezeĭ şi decĭ frate vitreg cu Josef al Austrieĭ," viitorul nostru oaspe; de la Manea Nebunul, protejatul banuluĭ Ghica şi de la Zgabercea, făt-frumos din curtea Dudescuĭ, despre carĭ ne vorbeşte Ion Ghica în ale sale *Scrisori*, succesiunea acestor interesante tipurĭ de „feţi-frumoşĭ", Knejĭ saŭ „prinţipĭ", „prinţenĭ" şi „protejaţĭ" nu numaĭ aĭ uneĭ singure persoane cĭ aĭ publiculuĭ întreg al capitaleĭ, n'a suferit nicĭ un moment de întrerupere în capitala ţăreĭ romîneştĭ.

Cine dintre bucureştenĭ şi provincialĭ chiar nu cunoaşte, nu a văzut pe bulevarde, în faţa teatruluĭ, la Fialcowski, prin grădinĭ, la Cosman, la Tomek saŭ la Cozma din strada Smîrdaruluĭ, unul dintre aceste tipurĭ de „feţi frumoşĭ" *sui generis*, trecînd mînhnit, tăcut, agale, ne supărînd pe nimenĭ saŭ umblînd cu nasul în sus, cu mîinele ca aripele morilor de vînt, cu pletele în vînt, cu pălărie cu bordurĭ late, orĭ iarăşĭ intrînd repede, *aferat*, în localurile publice, oprindu-se la fie-ce masă, dînd mîna tuturor şi aşezîndu-se cînd icĭ cînd colea şi consumînd ce-ĭ daĭ şi orĭ cînd îĭ oferĭ?

*

Pe bulevardul Academieĭ, din colţ de la magazinul Central, fost Lizambert, întîlneştĭ regulat după prînz o figură tristă, fîlhnită, vecinic cu aceeaş înfăţişare şi cu o burtă de bacan retras de la tarabă, plimbîndu-se de-a lungul zăbrelelor carĭ îngrădesc locurile virane şi „murdare" ale D-luĭ G. Gr. Cantacuzino şi pînă în colţul strădeĭ Academieĭ.

Nu vorbeşte nicĭ-odată, par'că nu cunoaşte pe nimenĭ, nu vede şi nu simte nimic, trece regulat ştergîndu-se de ulucĭ şi vînturînd vecinic o batistă cu carourĭ marĭ, pe care o ţine de un capăt cu mîna dreaptă, pe cînd capătul cel-l'alt al batisteĭ atinge asfaltul trotuaruluĭ.

Din cînd în cînd, foarte rar, un zîmbet încolţeşte pe buzele luĭ, în colţul gureĭ.

Acesta e Mateescu, fostul profesor de limba greacă la Mateĭ Basarab.

*

Maĭ adesea, pe calea Victorieĭ pînă în colţul Teatruluĭ, saŭ în cafenelele macedonene din palatul Nifon, întîlneştĭ pe Bondreanu. —

Cu pălărie înaltă de pîsla cenuşie, cu panglică neagră, purtînd într'o zi mustăţĭ şi barbă întreagă, cîte o dată numaĭ cu mustăţĭ, altă-dată ras la faţă şi tuns mărunţel la cap, apoĭ iar cu alt „fason", trece pe pod, îmbrăcat şi vara şi iarna într'un *water proof* cenuşiŭ, cu pelerină idem.

Cunoaşte multă lume, dar sînt puţinĭ aceĭ cărora se adresează Bondreanu. Şi atuncĭ le vorbeşte despre catedra pe care a avut-o la liceul din Focşanĭ şi la Ploeştĭ, de pensiunea din fondul milelor, pe care i-a redus-o „spiţerul" Poni de la şaĭ-zecĭ de leĭ pe lună, la treĭ-zecĭ de leĭ marĭ şi laţĭ.

Cu subscrisul vorbeşte bucuros orĭ de cîte orĭ ne vedem.

— De ce nu publicĭ în gazetă, îmĭ spune vecinic, articolul pe care ţĭ l-am trimis? Hajdăŭ, bre, are prea multe catedre. Dacă mĭ-ar lăsa mie filozofia, aş avea parale şi ţĭ-aş da şi ţie. Tînărul filozof Săveanu, suplineşte două catedre şi bate cîmpiĭ. Eŭ îĭ pun chestiunĭ de bacalaureat: distincţia între inteligenţă şi sensibilitate, şi el începe despre visurĭ, halucinaţiĭ, chestiunĭ maĭ mult medicale de cît filosofice; voieşte, bre, omule, să se aprofundeze în visurĭ, da' nu arată că omul poate visa fără să doarmă, numaĭ pentru contimporaniĭ luĭ ca Copernic, Columb, Galileŭ, Bismarck, Bondreanu, etc., fiind că prostimea instruită, din invidie saŭ nepricepere, neagă geniilor meritele prezente, pînă după moarte...

Eĭ, adio.

Şi pleacă călcînd rar, cu pelerina luĭ cenuşie şi jobenul idem.

Odată Maiorescu a ţinut la Ploeştĭ o conferinţă în contra socializmuluĭ. Bondreanu, fiind de faţă, a întrerupt pe orator, zicîndu-ĭ:

— Lasă fleacurile, D-le Maiorescu, şi scoate maĭ bine din biserică pe Maica Precista şi pe sfîntul Gheorghe cu armăsarul luĭ.

*

Prin tipografiĭ întîlneştĭ adesea pe Ionescu-Bandă. Din ce bruma are, Ionescu tipăreşte manifeste în potriva doctorilor din Capitală carĭ s'ar fi constituit în bandă pentru a-l ucide şi a-l nenoroci în cariera luĭ de sub-chirurg de la Davila.

In orĭ-ce om, vede un membru din banda constituită cu scopurĭ ostile persoaneĭ sale.

*

Cu pălărie de paie, cu panglică tricoloră, cu o bluză de doc alb, cu o închipuire de pantalon şi cu piciorul drept de-asupra gheteĭ, Vasiliade, fost judecător de pace, licenţiat în drept, te abordează prin grădinĭ saŭ prin localurile publice şi se aşează la masă strigîndu-ţĭ:

— Bonjour amice, ce maĭ facĭ? Dă-mĭ o ţuĭcă şi douĕ-zecĭ de banĭ de tutun.

Ştiĭ că m'a numit judecător la Constanţa? Plec mîne. Decretul apare în *Monitorul* de poĭmîne. Să viĭ şi tu. Ce traĭ! Ce traĭ! Şi vin şi femeĭ.

Femeile sînt slăbiciunea luĭ Vasiliade. In discuţie, abordînd acest subiect, se încălzeşte, îşĭ pierde sărita, strigă, rîde, se enervează şi spune porcăriĭ.

A doua-zi, e numit secretar la Mărcuţa. Şi aci, ce traĭ! Femeile nicĭ de acolo nu lipsesc.

Altă-dată iar e decretat judecător la Berhomete.

Vernescu, cu care e rudă, ĭ-a dăruit o bibliotecă superbă, bogată, ne maĭ pomenită.

—Dar apropos, zice, nu-mĭ poţĭ împrumuta pe Mourlon, pentru două ceasurĭ, saŭ dă-mĭ Haĭduciĭ dacă-ĭ aĭ, căcĭ n'am ce să citesc diseară.

Dar, Domnul cine e?

— Hatmaţuchi, deputat, proprietar, om cu influenţă.

— A, îmĭ pare bine, D-le, am să vă rog să puneţĭ o vorbă bună pentru mine la ministrul justiţieĭ, ca să-mĭ iscălească decretul de numire.

Dar aĭ cincĭ-zecĭ de banĭ?

Te rog, cîte ceasurĭ aĭ? Eŭ prînzesc la ospătăria comunală—sînt abonat fără plată. Plăteşte primăria. Dar dacă nu mă duc la şapte fix—mănînc, dragă, plăcintă coaptă la soare.

Cu o memorie extra-ordinară, cu cunoştinţă de limbĭ şi multă carte, Vasiliade e un enciclopedic în momentele cele bune şi şĭ-a pus în gînd să ia locul Kneazuluĭ, în societatea bună, a Kneazuluĭ care e în declin.

B.

CRONICA JUDICIARA

Un căţel, o cîntăreaţă şi o pereche de pantalonĭ

In urbea Brăila, un tînăr Urzescu se preumbla pe strada Regală, cînd în dreptul otelului Bristol, a auzit un lătrat de cîine şi a simţit despicîndu-i-se pantaloniĭ de sus pînă jos.

Cîinele era un mops din aceĭa carĭ cînd apucă numaĭ lasă, iar stăpîna cîineluĭ era o cîntăreaţă de café-chantant care şi ea cînd te apucă nu te maĭ lasă.... de cît lefter şi dator tuturor cămătarilor.

Urzescu, care de felul luĭ nu era tocmaĭ gentil cu damele, a început să înjure pe nemţoaĭcă pe romîneşte, aceasta a început să-l ocărească pe nemţeşte, cînd Urzescu, ca orĭ şi ce Romîn care se respectă, ca să isprăvească cearta, a cîrpit două palme ţapăne antagonisteĭ sale. Ţipete, scandal, leşin şi intervenţia gardistuluĭ care *a condus* pe beligeranţĭ, cu căţel cu tot, la secţia respectivă.

Acolo cearta a început din noŭ, şĭ aicĭ ca şi în stradă din noŭ gentilomul brăilean a vroit să pună sfîrşit ciorovăeleĭ cu argumente solide. El a pus mîna în părul cîntăreţeĭ, aceasta a început să'l sgîrîie ca pisicele, cîinele din noŭ a atentat la cel-l'alt crac al pantalonuluĭ, aşa că de abea personalul secţieĭ a putut despărţi pe combatanţĭ.

Afacerea a venit înaintea judeluĭ de pace al Ocoluluĭ II din Brăila, către care ambele părţĭ aŭ făcut plîngerĭ: Urzescu a evaluat pantaloniĭ săĭ la 200 leĭ, pe cînd nemţoaĭca preţueşte palmele la 2000 de leĭ. Pînă azĭ însă afacerea nu s'a putut judeca şi la timpul oportun vom vedea care va fi cuvîntul judecătoruluĭ de pace în aceste daraverĭ, în care rolul principal îl joacă un căţel şi o pereche de pantalonĭ.

Chiţibuş.

Din Constantinopol

CONSTANTINOPOL, 26 Aug.—In ultimele zile, aŭ fost arestaţĭ treĭ-zecĭ şi cincĭ de armenĭ, carĭ aŭ sosit acolo cu paşapoarte falşe. La Stambul s'aŭ găsit placarde revoluţionare.

La Yldiz-Kiosk se afla două miĭ de oamenĭ înarmaţĭ cu puştĭ Mauser,

Intrevederea împăraţilor

GOERLITZ, 26 August.—Majest. Lor. germane şi ruseştĭ aŭ venit în gară la ora 11 şi aŭ fost primite de autorităţĭ. Apoĭ s'aŭ dus cu trăsura descoperită, la cîmpul manevrelor în mijlocul ovaţiunilor entuziaste ale mulţimeĭ.

Revista trupelor corpuluĭ al cincilea a reuşit pe deplin.

Majest. Lor ruseştĭ şi germane s'aŭ despărţit la gară, după ce s'aŭ salutat în modul cel maĭ cordial.

ST. PETERSBURG, 26 August.—*Mesagerul Imperiuluĭ*, vorbind despre întrevederea de la Breslaŭ, spune că va fi primită în imperiul german cu aceleaşĭ simţiminte de încredere din cauza rezultatelor sale pacînice, cum a fost primită şi aceea din Viena şi Austro-Ungaria. Intrevederea celor douĭ suveranĭ carĭ s'aŭ consacrat a intereselor păceĭ generale, oferă o nouă chezăşie pentru menţinerea aceşteia.

CRONICA

Roş-haşuna

„Lunĭ dimineaţa cămătariĭ Goldfeld, Adania şi Rottman, carĭ eraŭ arestaţĭ la poliţie aŭ fost supuşĭ unuĭ lung interogatoriŭ la parchet.

„După terminarea interogatoriuluĭ cîte treĭ aŭ fost puşĭ în libertate.“

De şi în privinţa exactităţeĭ aceşteĭ ştirĭ, reporterul nostru ne-a dat cuvenitele garanţiĭ morale, totuşĭ sub-semnatul, bănuind vre-o intervenţiune de Clincenĭ, am căutat să aflu adevărul pur.

Şi am aflat.

Godfeld, Adania şi Rottman aŭ apelat la sentimentul religios al D-luĭ Hamangiu, şi în faţa sărbătoriĭ de *anul noŭ* numită *Rôşaşune*, i-aŭ cerut liberarea lor provizorie pentru a se supune în schimb penitenţelor dictate de „cartea legilor.“

Godfeld, al căruĭ nume e dumnezeĭesc, s'a obligat să închirieze de sărbătorĭ o biserică în miniatură, şi s'a obligat să nu dea pentru dînsa nicĭ un ban provenit din camătă. Dar fiind-că alt-fel de banĭ nu are, va face apel la Banca Naţională, pentru un mic împrumut.

Şi D. Hamangiu l'a crezut pe cuvînt şi i-a dat drumul.

Adania şi cu Rottman, s'aŭ supus a fi chemaţĭ la *Tora*, cartea legilor, dar să nu fie legĭ penale di pi codul rumînilor.

Şi D-nu Hamangiu i-a crezut şi pe dînşiĭ.

Imediat s'a primit apoĭ jalbă de la Mărculescu şi Jean Avramescu, cu viza directoruluĭ de la Văcăreştĭ, prin care cel dîntîĭ se obligă a suferi drept penitenţă, 25 la fedron, numaĭ să nu i se ia nicĭ 25 de leĭ din ceea-ce a şterpelit de la minorĭ.

Jean Avramescu, deprins a se purta bine îmbrăcat, s'a obligat a se supune penitenţeĭ *costumuluĭ alb*, fie chiar provenit din magazia temniţeĭ.

David Solomon, L. Frenkel, Guttmann, Zentler, Jaques, Mihalovicĭ, şi alţiĭ, în faţa favoareĭ obţinută de ceĭ de maĭ sus cu ocazia Roşasuneĭ, saŭ jurat să meargă la gîrlă şi să-şĭ scuture buzunarele cele maĭ lungĭ de la haĭnă, lepădîndu-şĭ păcatele.

Dar s'aŭ vorbit între eĭ să se păzească de a strecura în buzunare vre-o poliţă, vre-un giuvaer amanetat, saŭ vr'o pîesă şterpelită ca să-ĭ tragă chiulu, *goĭuluĭ* de procuror.

Singur Ciurcu, cu daraverĭ ovreĭeştĭ, s'a oferit să facă o suflare.... din corn drept penitenţă prescrisă de tablele luĭ Moise.

Bac.

Inmormîntarea prinţuluĭ Lobanoff

MOSCOVA, 26 August.—Astă-zĭ, s'a făcut îngroparea prinţuluĭ Lobanoff. Aŭ fost faţă membri aĭ consiliuluĭ imperiuluĭ, reprezentanţĭ aĭ ministeruluĭ afacerilor străine, ambasadorul austro-ungar şi consuliĭ.

Prinţul a fost îngropat în mormîntul familieĭ sale, la biserica Znamenskaja.

BULETIN ATMOSFERIC

Bucureştĭ, 24 August, 12 ore ziua.

Inălţimea barometrică la	0°.754.5
Temperatura aeruluĭ.	0° 30°.9
Vîntul, liniştit de la S.	
Starea ceruluĭ: puţin noros	
Temperatura maximă de erĭ	31°
„ minimă de azĭ	16°
Temperatura a variat la noĭ între 33° şi 10°.	

Timp foarte frumos şi cald în toată ţara. In cîte-va localităţĭ din Moldova a plouat puţin. La Huşĭ şi Fălciŭ ploaĭa a fost însoţită de furtună.

Baromutrul aproape staţionar.

Din Turcia

CONSTANTINOPOL, 26 August.— A sosit al doilea staţionar italian, *Galileo*.

O scrisoare pastorală a locotenenţeĭ patriarhatuluĭ armean, învită pe credincioşĭ să-şĭ înceapă în linişte afacerile şi să nu comită nicĭ un act împotriva voinţeĭ Sultanuluĭ. Această scrisoare maĭ porunceşte să se facă rugăciunĭ pentru Sultan.

LONDRA. 26 August.—Din Canea se anunţă ziaruluĭ *Daily News* că sesiunea adunăreĭ naţionale s'a închis, după ce aceasta a hotărît să facă un împrumut de o sută de miĭ de livre, spre a veni în ajutorul populaţieĭ rurale şi pentru ca să formeze o trupă de poliţie alcătuită din 400 de străinĭ şi destinată pentru cele patru oraşe maĭ marĭ ale insuleĭ.

BELGRAD, 26 August.— După ştirĭ venite dintr'o sorginte autorizată aplicarea reformelor cuprinse în iradeaua imperială, întîlneşte piedicĭ grele în Macedonia şi în Vechia Serbie.

INFORMAŢIUNI

INTERIOARE

Nouĭ pungăşiĭ cămătăreştĭ

Frustrarea fiscului

Cămătariĭ Capitaleĭ nu s'aŭ mulţumit pînă astă-zĭ cu escrocarea minorilor, interzişilor şi nevoĭaşilor, eĭ **frustrează de anĭ de zile şi fiscul.**

Toţĭ cămătariĭ, exceptînd pe aceĭ carĭ aŭ biurourĭ deschise în piaţă, **manipulează în mod clandestin fără a plăti dările** (patenta) prescrise de lege.

Pagubele Statuluĭ

Statul păgubeşte ast-fel sume colosale, şi pe cît timp bĭetul neguţător este ţinut să plătească dărĭ destul de marĭ, aceştĭ vampirĭ **nu plătesc de cît birul de cap (adică 25 de leĭ pe an cu prestaţiĭ cu tot)**, pe cînd afacerile pe carĭ le fac cămătariĭ se ridic la sutimĭ de miĭ de leĭ.

Dar nu numaĭ atît: chĭar şi uniĭ cămatarĭ carĭ aŭ biurourĭ în piaţă nu plătesc dările carĭ ar trebui să le plătească, căcĭ eĭ îşĭ înscriŭ firmele sub denumirea de *Casă de schimb*, plătind o patentă cu mult maĭ mică ca aceea prevăzută celor ce manipulează, saŭ carĭ se îndeletnicesc cu împrumuturĭ şi scompturĭ.

Pungaşĭ maĭ marĭ

Alţiĭ, maĭ pungaşĭ încă, îşĭ deschid înadins prăvăliĭ de *postăvărie*, *comision*, etc., şi cu toate că afacerile lor sînt maĭ mult cămătărie, eĭ plătesc patenta de magazin de manufactură, etc.

Printre aceĭ carĭ aŭ frustrat şi frustrează încă fiscul, putem în trecere cita pe excrocul **Goldwurm** din strada Gabrovenĭ; care are maĭ mult de formă o magazie de postavurĭ, *plătind patenta respectivă* **cl. III-a**; **Miron Velescu,** care cu toate că face maĭ mult cămătărie, plăteşte patentă pentru prăvălie de maşine agricole (cl. II); **Lippa Frenkel** din str. Karageorgevicĭ, *plăteşte patenta de comisioner.* **cl. II-a** şi este ştiut de toată lumea că acest cinstit neguţător nu face **de cît exclusiv afacerĭ de camătă**; **Goldfeld** plăteşte **patenta de giuvaergiŭ cl. V-a** şi e cămătar periculos, etc., etc.

Datoria perceptorilor

Atragem dar atenţiunea ministeruluĭ de finanţe şi a perceptorilor asupra acestuĭ noŭ soĭ de pungăşie, şi cerem ca să-şĭ facă datoria a supune pe toţĭ cămătariĭ la patenta ce sînt datorĭ să plătească, căcĭ de nu, vom fi siliţĭ a constata şi denunţa complicitatea lor în aceste pungăşiĭ.

R.

Satrapul Şăveanu a cerut ministruluĭ ad-interim de la interne, D. G. Cantacuzino, înlocuirea nouluĭ poliţaiŭ, D. Fotin. Se ştie că fostul poliţaiŭ Arghiropol, sluga plecată a luĭ Săveanu, a fost înlăturat de la poliţie în urma intervenţieĭ prefectuluĭ Munteanu, unul din ceĭ maĭ bunĭ amicĭ aĭ D-luĭ Cantacuzino.

Atît înlocuirea acestuĭ poliţaiŭ cît şi anularea votuluĭ consiliuluĭ comunal din Focşanĭ, relativ la casa Sobieschy. l'a supărat aşa de mult pe acest intrigant colectivist, în cît a ameninţat cu opoziţia şi demisia de la primărie, dacă nu va maĭ fi luat în seamă de guvern. Se zice că D. Cantacuzino ar fi zis, în faţa unor asemenea pretenţiunĭ ameninţătoare:

— Să poftească! dacă vrea să păţească ca Cişman. Cum nu mĭ-a fost greŭ să dizolv consiliul comunal de Huşĭ cînd am acolo pe Caligari, tot aşa nu-mĭ va fi greŭ s'o fac aceasta la Focşanĭ, cît timp am pe Munteanu acolo.

Astă-zĭ, la orele 8 dimineaţa, se judecă la consiliul de războiŭ al armateĭ din strada Stirbey-Vodă, procesul ofiţeruluĭ în rezervă Iacob Ţăranu.

Consiliul sanitar superior a amînat pentru Vinerĭ seară, discuţia asupra rapoartelor comisiunilor de expertiză în afacerea Steiner.

Sîmbătă decĭ se va putea cunoaşte resultatul definitiv în această privinţă.

Lucrările pentru ornamentarea găreĭ Craiova, unde împăratul Frantz-Iosef va sta 30 de minute, s'aŭ început.

Conservatoriĭ din localitate vor fi convocaţĭ de D. Economu, preşedintele clubuluĭ, pentru a lua parte la primirea ce se va face împăratuluĭ în gară.

D. Culoglu, prefectul de Covurluĭ, a sosit erĭ dimineaţă în Capitală. Tot erĭ, tovarăşul săŭ Malaxa a avut o lungă întrevedere la minister cu ministrul Cantacuzino, în privinţa afacereĭ din Galaţĭ.

După cît ştim, D. Culoglu a raportat şefuluĭ săŭ că e în neputinţă de a înjgheba o comisie interimară, în care să figureze şi vr'o două malaxale, din cauza liberalilor desidenţĭ carĭ se opun din răsputerĭ.

Presa din provincie se ocupă şi ea de cămătariĭ din ţară.

Ast-fel ziarele din Focşanĭ, Brăila, Galaţĭ, etc., pomenesc de diferiţĭ cămătarĭ carĭ speculează lumea prin oraşele de provincie.

Nu ne îndoim că şi parchetele de prin acele oraşe, vor începe a cerceta şi descoperi aceste bande, cu acelaşĭ zel şi energie ca şi parchetul din Bucureştĭ.

Zilele trecute, un mare incendiŭ a dirtrus 75 hectare dintr'o pădure a statuluĭ, din plasa Jiul de sus, judeţul Dolj.

Se zice că D. Luca Ionescu, refuză de a primi prefectura de Prahova.

D-sa a declarat miniştrilor că dacă ar primi ceva la Ploeştĭ, ar fi *numaĭ primăria.*

Această pretenţie a D-luĭ Luca, e dictată maĭ mult de dezbinările ivite între consilieriĭ comunalĭ din aceĭ oraş, carĭ probabil vor provoca dizolvarea aceluĭ consiliŭ.

D. Dr. G. Zisu, medic primar din Dorohoĭ, ne scrie că D. Zissu, care a fost escrocat de cămătarĭ, nu este frate nicĭ cu D-sa şi prin urmare nicĭ cu regretatul D. Zisu, fost primar la Iaşĭ şi profesor la Universitatea locală.

Luăm act de această lămurire.

Conservatoriĭ fruntaşĭ din Tecuciŭ, în număr de peste 30, printre carĭ D-niĭ M. Balş, Bobeica, fraţiĭ Ciucu, Pitos, Vasiliu etc., aŭ hotărît formarea unuĭ Club conservator în acelaş oraş.

Intorcîndu-se din străinătate, D. Stolojan se va opri două zile la Craĭova, pentru a lua înţelegere cu liberaliĭ de acolo, în privinţa primireĭ ce trebuĭe să se facă împăratuluĭ Frantz Iosif, cu ocazia oprireĭ sale pentru 30 de minute în gara din Craĭova.

Vinerĭ saŭ Sîmbătă, D. prim-procuror Hamangiu va înainta raportul cerut de Banca naţională, prin care va da numele cămătarilor pe seama cărora s'aŭ dovedit maĭ multe afacerĭ necorecte.

Banca naţională a cerut această informaţie, fiind hotărîtă ca pe viitor să nu maĭ primească nicĭ un scompt din partea cămătarilor compromişĭ.

D. Cantacuzino a hotărît a dizolva în curînd consiliile comunale din Suroia şi Miera, jud. Putna, unde funcţionează ca primarĭ două creaturĭ ale luĭ Săveanu, carĭ comit o mulţime de abuzurĭ şi tortureaza pe locuitorĭ.

Aceasta este o nouă lovitură ce se dă D-luĭ Săveanu.

Dizolvarea acestor consiliĭ a fost cerută de însuşĭ prefectul judeţuluĭ.

Erĭ, cămătariĭ Goldfeld, Adania şi Rottman, carĭ eraŭ arestaţĭ la poliţie, aŭ fost supuşĭ unuĭ lung interogatoriŭ la parchet. După terminarea interogatoriuluĭ, cîte treĭ aŭ fost puşĭ în libertate.

Inlocuirea prefectuluĭ de poliţie, Paul Stătescu, prin D. Moruzzi, prefectul de Dorohoiŭ, se poate considera ca fapt împlinit.

La această înlocuire, care va avea loc negreşit în primele zile a luneĭ Septembrie, a consimţit şi D. Eugen Stătescu.

Am spus deja că D. Paul Stătescu va fi trimis prefect la Tulcea.

Veninosul G. Cantacuzino, în ura sa contra preseĭ, a destituit azĭ pe un tînăr copist Victor Rădulescu, sub cuvînt că ar fi comunicat ziariştilor diferite ştirĭ.

Ca de obiceiŭ, *Voinţa Naţională* injură pe funcţionarul destituit pentru a permite D-luĭ Cantacuzino să facă un act de nedreptate revoltătoare.

Armeniĭ în Sulina

Am anunţat erĭ că maĭ multe sute de armenĭ aŭ debarcat în Sulina.

Iată detaliile precise ce le-am putut căpăta în această privinţă, precum şi infamiile săvîrşite cu această ocaziune de către guvernul D-luĭ Sturdza.

Debarcarea

Vinerĭ dimineaţa, vr'o cincĭ vapoare engleze, carĭ soseaŭ la intervale de o oră, aŭ ancorat în portul Sulina, aducînd maĭ maĭ multe sute de armenĭ cu familiile lor. Aceştĭ oamenĭ nu fac parte din ceata revoluţionarilor, eĭ sînt nişte refugiaţĭ de prin localităţile unde Turciĭ măcelăresc populaţia creştină.

Printre refugiaţĭ eraŭ şi douĭ preoţĭ.

Nemernicia guvernuluĭ

Ministrul de interne, fiind încunoştiinţat despre acest eveniment, a luat înţelegere cu primul ministru, şi imediat a ordonat ca toţĭ armeniĭ sosiţĭ în Sulina să fie izgoniţĭ din acea localitate.

In acest interval însă, administraţia din Sulina a comis abuzurĭ revoltătoare, arestînd pe maĭ mulţĭ armenĭ de şi nu descoperise nimic suspect în contra lor.

In urma ordinuluĭ dat de guvern, însă, s'aŭ petrecut lucrurĭ şi maĭ grave. Agenţiĭ administraţieĭ aŭ maltratat pe aceştĭ oamenĭ, carĭ nu veniseră pe pămîntul Romînieĭ de cît spre a-şĭ scăpa vĭaţa de iataganul turcesc.

Unul din preoţĭ vroind să se ducă la consulul englez pentru a-ĭ cere protecţiunea, a fost împiedecat şi tratat de către subalterniĭ guvernuluĭ în chipul cel maĭ mizerabil,

Agitaţia spiritelor

Populaţia din Sulina e foarte surescitată în urma acestor evenimente.

Pe cînd populaţia creştină simpatizează cu Armeniĭ, mergînd pînă acolo, în cît să le ofere şi adăpost, Turciĭ, carĭ din fericire, nu sînt tocmaĭ mulţĭ la număr, sînt porniţĭ pe scandal.

Dacă n'ar fi fost concentrată armata, am fi avut de înregistrat un conflict sîngeros ce s'ar fi produs între Turcĭ şi Armenĭ.

Plecarea Armenilor

Faţă cu măsurile sălbatice luate de guvern şi de administraţia din Sulina, nenorociţiĭ refugiaţĭ aŭ plecat spre Odesa, unde desigur vor fi maĭ bine primiţĭ de cît pe pămîntul Romînieĭ, sub domnia unuĭ guvern despotic şi arbitrar.

Prin cercurile politice se comentează foarte mult aceste fapte.

ECOURI

D. căpitan Găiseanu, despre care s'a vorbit că ar fi bătut pe un conductor de tramvay, ne roagă să arătăm că dacă D-sa a fost nevoit să-ĭ dea două palme, a fost din cauza insolenţeĭ aceştuia, care era beat şi voia să-l dea jos din tramvay, sub cuvînt că nu se grăbia să-şĭ achite biletul.—Luăm act de această declaraţiune.

D. *Lascar I. Antoniu*, licenţiat al facultăţeĭ juridice din Bucureştĭ, a fost numit pe ziuă de 1 Septembrie, substitut pe lîngă tribunalul din Călăraşĭ. D-sa este unul dintre tineriĭ carĭ s'aŭ distins în penal, printr'o originală teză de licenţă, asupra sistemuluĭ antropometric.

Zilele trecute s'a dat în Roşiori de Vede o producţiune muzicală, în folosul incendiaţi-

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL“

54

PRIMEJDIE DE MOARTE

XXXIV

Incendiul

Nu eraŭ de cît foarte puţinĭ condamnaţĭ politicĭ.

De-altminterĭ, îmĭ închipuiam că, cu cît vor fi maĭ puţine urme de paşĭ pe zăpadă, cu atît urmărirea ar fi fozt îndreptată în partea aceea.

Gordon găsi că rezonamentul meŭ era plauzibil; dar mĭ se părea maĭ abătut de cît altă-dată.

Cînd se făcu ziuă intrarăm iar în pădure şi ne aşezarăm sub un acoperiş de zăpadă îngheţată, susţinut de nişte cracĭ de brad îndoite.

Nu ne era frig, căcĭ nu bătea vîntul şi umbletul ne încălzise, de cît eram obosiţĭ.

— Ce să mîncăm?

Nu ne spuneam nimic, de teamă să nu ne dăm pe faţă mutual ceea ce încercam.

In sfîrşit Gordon, după ce se uită împrejur, zise:

— E tare liniştit pe aci!

Incuviinţaĭ cu capul.

Tăcerea aceasta a pădureĭ era literalmente spăimîntătoare.

— Nu zăresc mişcîndu-se nimica şi cu toate astea trebuĭe să fie animale pe aci.

— Mi-a spus Taras că prin pădurile din Rusia sînt lupĭ.

Sînt bunĭ de mîncat?

— N'am gustat nicĭ-o-dată—zise Georges evaziv, cercînd să ascundă reflecţiunile neplăcute pe care i le deştepta întrebarea mea; e sigur însă că n'ar putea trăi fără să mănînce nimica.

Dacă am putea vîna un epure saŭ vr'o cioară, am face numaĭ de cît niţel foc şi atuncea ne-ar merge bine.

Maşinalmente îşĭ umplu pipa şi se pregătia s'o aprindă.

Se opri însă şi numără chibriturile din cutia sa.

Ce ne-am fi făcut dacă le isprăvia?

— Dacă aĭ încerca să fumezĭ o ţigară? îmĭ zise. Tutunul e în tot-d'a-una o consolare, iar cînd eştĭ cu stomacul lichniţ...

Imĭ arătă pipa ca să mă ispitească.

Am refuzat.

— Eĭ bine! şi eŭ cred că o să mĭ facă maĭ multă plăcere maĭ tîrziŭ.

Şi şi puse pipa în buzunar.

Observaĭ că era aproape deşartă.

Cînd ne cuprinse frigul, începurăm a merge iarăşi, tot pe sub arborĭ, sperînd că vom întîlni vr'un animal care să ne servească de hrană.

Gordon avea un baston straşnic; dar din nenorocire nu s'a putut servi de dînsul.

Toată ziua aceea, nicĭ un animal nu s'a gîndit să ne ĭasă în cale.

Mergeam mereŭ, grabnic şi fără întrerupere, ţinînd drept călăuză, marginea stepeĭ. In faţa noastră nu se arăta alt nimic, afară de nemărginitul întins al înfiorătoareĭ stepe.

Cînd se înseră ne aflam din noŭ în mijlocul pădureĭ.

— Trebuĭe să ne gîndim la popasul de noapte,— zise Gordon.

Cel puţin, foc vom avea.

Ce-ĭ dreptul, combustibilul nu lipsia.

Pămîntul era acoperit cu lemne uscate: crengĭ rupte din arborĭ de către vijeliile atît de dese pe aci saŭ despărţite de trunchiurĭ prin greutatea zăpezeĭ din iarna trecută.

Ne pregătirăm un loc de odihnă, iar Gordon aţîţă pe dată un foc destul de respectabil.

O dată focul aprins, gîndul nostru fu muncit de aranjarea unuĭ culcuş.

Nu trecu multă vreme, şi culcuşul fu gata.

Gordon îmĭ zise:

Acum, Domnişoară, culcă-te şi dormi cîte-va ore.

— Dar trebuie să facem şi pentru D-ta, un culcuş.

— Unul singur va ajunge pentru amîndouĭ.

Răspunsul acesta mă puse într'o mică încurcătură.

De ce Gordon nu voĭa să procedăm la facerea unuĭ culcuş şi pentru dînsul?

Oare fiind că îĭ era greŭ să muncească din noŭ pentru o viziună de felul celeĭa în care trebuĭa să mă adăpostesc eŭ?

Căcĭ culcuşul în care trebuĭa să dorm nu era un culcuş ca orĭ-care, — ci maĭ mult o groapă ce trebuĭa să servească şi de ascunzătoare contra fiarelor sălbatece şi cu deosebire contra lupilor.

— Şi-apoĭ, D-şoară, zise Gordon, trebuĭe să îngrijim de foc, — se servia de acest pretext pentru a-şĭ ascunde frica sa de lupĭ,— dar îţĭ făgăduĭesc să mă odihnesc şi eŭ, după ce D-ta te veĭ fi repaozat în de-ajuns.

Intraĭ în culcuş şi îmĭ întinseĭ corpul pe un aşternut maĭ moale de cît cel de la *Kamera*.

Focul îmĭ trimitea o căldură dulce.

Gordon se aşeză la deschizătura vizuneĭ mele, cu bastonul lîngă dînsul şi, suspinînd mulţămitor, îşĭ aprinse pipa.

Expresiunea vie şi mulţămită a feţeĭ sale, luminată de vîlvoarea foculuĭ îmĭ făcea bine, şi, dacă nu mĭ ar fi fost foame n'aş fi avut nimic de zis, ba, din potrivă, aş fi fost foarte recunăscătoare ceruluĭ.

Adormiĭ repede şi acest somn adînc a durat, cred, multă vreme; dar, sculîndu-mă, Gordon declară că n'a sosit încă clipa eşireĭ sale din funcţia ce ocupa...

De şi cu puţin egoism, totuşĭ cedaĭ şi corpul meŭ se aşternu din noŭ pe culcuş.

Deschiseĭ ochiĭ de a doua oară; Gordon îşĭ vedea cu răbdare de slujbă, refuzînd încă schimbarea de rolurĭ.

Tocmaĭ la a treia deşteptare îmĭ permise să ĭes din ascunzătoarea în care mă găsiam.

După lumina cenuşie ce se strecurase printre tulpinile arborilor, cunoscuĭ că noaptea era în agonie.

Gordon puse lemne pe foc şi îmĭ dete bastonul, spunîndu-mĭ că, îndată ce voiŭ auzi cel maĭ mic zgomot saŭ voiŭ zări ce-va suspect prin preajmă, să-ĭ aplic o lovitură zdravănă la picioare.

Intră în vizuină şi după cîte-va minute, adormi.

Să tot fi trecut, poate, o perechie de ceasurĭ, şi Gordon se sculă, protestînd că nu poate să doarmă de loc.

O luarăm la drum.

N'am nevoĭe să stăruĭ mult asupra aceşteĭ părţĭ din povestea mea. Curajul, răbdarea, generozitatea şi neţărmurita bunătate a luĭ Gordon nu se dezminţiră, şi nimic, absolut nimic nu întrerupse terribila monotonie a acesteĭ călătoriĭ prin lugubra pădure, pînă în a patra zi de la evaziunea noastră.

In această zi, după amiazĭ, descoperirăm un drum care traversa pădurea.

Descoperirea asta ne transportă.

— Nu e un drum mare; e prea îngust,— rosti Georges strîngîndu-mĭ mîna.

— Ce ne facem? replicaiŭ eŭ, tremurînd din toate membrele.

— Dacă drumul acesta duce la vre-o fermă, sîntem scăpaţĭ. Nimenĭ nu va avea cruzimea să ne refuze o bucăţică de pîĭne, văzînd starea mizerabilă în care ne găsim.

Dacă, însă, drumul ne va duce în vr'un stat, s'ar putea prea bine să fim luaţĭ din noŭ prizonierĭ.

Dacă aĭ rămîne aci, pînă ce voiŭ face cîte-va recunoaşterĭ?

— Nu, nu!

Unde veĭ merge tu, voiŭ merge şi eŭ; dacă tu veĭ fi prins, mă vor prinde şi pe mine odată cu tine.

(Va urma)

lor din Alexandria. Producţiunea a reuşit de minune, în urma concursuluĭ dat de D-nele Bohori şi Cutcudache, D-rele Valeria Samuel, Gr. Burca şi Constanţa Eftimiu şi D-niĭ Ionel şi Bucur Jinga şi Purice.

Serbarea a produs suma 580 leĭ.

A se citi în pagina a patra urmarea foiţeĭ de astă-zĭ, PRIN CRIMA.

Expulzarea socialiştilor germanĭ

STRASBURG, 26 August.— *Elsasser Tagblatt* **anunţă că deputaţiĭ germanĭ Bebel şi Bueb aŭ fost expulzaţĭ erĭ din Franţa, fiind că aveaŭ intenţiunea de a ţinea o întrunire de socialiştĭ democraţĭ, pe teritoriul francez.**

DOSARUL ZILEI

Poliţia de siguranţă a arestat pe un vestit pungaş Ioan Georgescu, care dîndu-se de grînar, comisionar, revizor şcolar, etc., a escrocat o mulţime de lume. In timpul din urmă însă, acest pungaş se îndeletnicea cu furatul obiectelor de prin trenurĭ. Asupra luĭ s'a găsit nişte haĭne furate de la un Domn Petrescu.

*

Poliţia din Brăila a arestat pe un negustor de fete anume Naftulea Solomon, care cumpărase o fată din Galaţĭ pentru a o transporta la Constantinopole.

Traficantul d'impreună cu victima, aŭ fost înaintaţĭ poliţieĭ din Galaţĭ.

EDITIA III

Ultime Informaţiunĭ

INTERIOARE

Procesul Ţăranu

Astă-zĭ la orele 8 dimineaţa a venit înaintea Consiliuluĭ de războiŭ, procesul sub-locotenentuluĭ în rezervă Iacob Ţăranu, inculpat că ar fi insultat armata şi pe doui ofiţerĭ anume Botez şi Orăşanu, într'o conferinţă publică ţinută la clubul muncitorilor.

*

Ţăranu e asistat de advocat Disescu şi Deodat Ţăranu.

Un imens public asistă la desbaterile procesuluĭ.

Ţăranu e îmbrăcat în uniforma soldaţească de penitenciar şi poartă în picioare opincĭ.

*

La orele 8 şi 15 m., încep desbaterile, consiliul se compune din D-niĭ colonel *G. Grămăticescu* preşedinte; maĭoriĭ Constantinescu Bratu şi Baronescu şi căpitaniĭ I. Minculescu şi Const. Tomescu, membrĭ.

Fotoliul ministeruluĭ public e ocupat de comisarul regal D. maior D. Paleologu.

*

Ţăranu e introdus.

Intrebat în privinţa faptelor de care e acuzat, neagă că ar fi insultat pe ofiţeriĭ Botez şi Orăşanu. Spune că a vorbit numaĭ de armata permanentă pe care a atacat-o în principiŭ, fără a face personalităţĭ.

Cînd a văzut darea de seamă în *Lumea Nouă* a rămas surprins şi a cerut rectificarea sumaruluĭ.

Dar D. Al. Ionescu, reporter la *Lumea Nouă* i-a refuzat rectificarea pentru motivul că descreditează gazeta.

Cînd s'a văzut că va fi arestat pentru nişte fapte pe care nu le-a zis atuncĭ *Lumea Nouă* a publicat rectificarea.

*

Se aduc martoriĭ Al. Georgescu, dr. Gr. Ţăranu, Roziade, D-na Ţăranu, Alex. Ionescu, Tache Georgescu, Spangrati şi Tabacovicĭ.

Toţĭ martoriĭ fac declaraţiunĭ în favoarea luĭ Ţăranu, spuind că aŭ asistat la conferinţă şi că Ţăranu n'a vorbit aşa cum s'a publicat în *Lumea Nouă.*

D. Alex. Ionescu, declară că îşĭ ia răspunderea celor ce a scris şi afirmă că însuşĭ a adăugat în darea de seamă, faptele de care e învinovăţit Ţăranu.

La ora 10 şedinţa se suspendă.

*

La redeschidere, D. maior Paleologu, comisar regal, susţine acuzarea.

Spune că Ţăran a insultat armata şi şefiĭ săĭ şi cere condamnarea inculpatuluĭ prin aplicarea art. 217 din codul de justiţie militară şi 53 No. 3 din acelaşĭ cod, carĭ prescriŭ închisoarea pe timp de cincĭ anĭ.

*

La orele 11, D. Disescu începe apărarea.

Intr'o pledoarie strălucită, distinsul advocat zdrobeşte toată acuzarea şi scoate în evidenţă nevinovăţia luĭ Ţăranu.

La orele 12, D. Disescu continuă a vorbi.

*

Vom da mîine la ediţia I-a, o dare de seamă pe larg a procesuluĭ cu toate declaraţiile martorilor, cuvîntarea maĭoruluĭ Paleologu şi apărarea D-luĭ Disescu.

*

După toate probabilităţile, Ţăranu va fi condamnat.

Vip.

D-niĭ Orleanu, Zorilă, Cavaliottĭ şi Apostol Papadopol aŭ sosit erĭ în Bucureştĭ în vederea tranşăreĭ scandaluluĭ din Galaţĭ.

Unul din delegaţiĭ liberalilor din Galaţĭ a declarat aseară reporteruluĭ nostru că delegaţiunea are însărcinarea de a cere guvernuluĭ înlăturarea primaruluĭ Malaxa, disolvarea consiliuluĭ, şi înlocuirea prefectuluĭ Culoglu.

In cazul cînd guvernul nu va consimţi delegaţia va declara în numele liberalilor din Galaţĭ, că vor trece în opoziţie.

La 1 Septembre se va deschide sesiunea ordinară a turor consiliilor comunale din ţară.

Ministerul de interne a aprobat construirea unuĭ noŭ local de primărie la T.-Jiŭ.

De asemenea a maĭ aprobat şi alimentarea oraşuluĭ R.-Vilcea cu apă potabilă.

Crima din Galaţĭ

Aducerea asasinilor

Am anunţat că poliţia din Huşĭ a arestat Sîmbătă pe indiviziĭ Grigore Gheorghiu şi Petre Mardare, autoriĭ odiosuluĭ asasinat din Galaţĭ.

Duminecă seară, criminaliĭ aŭ fost trimişĭ parchetuluĭ din Galaţĭ.

La gară

La sosirea trenuluĭ care aducea pe criminalĭ, peronul găreĭ gemea de lume, care venise să vadă mutrele asasinilor.

Publicul părînd prea revoltat în contra acestor mizerabilĭ şi pentru a-ĭ feri pe aceştia de vre-un atac, D. prim-procuror Gabrielescu a luat dispoziţia ca trenul să nu fie oprit în gara de pasagerĭ ci în gara de mărfurĭ care e situată la oare-care distanţă de cea dîntîĭ. Totuşĭ publicul a alergat imediat în partea unde se oprise trenul.

La scoborîrea asasinilor din tren, carĭ eraŭ însoţiţĭ de maĭ mulţĭ agenţĭ, publicul a început să-ĭ huiduiască.

Criminaliĭ aŭ fost transportaţĭ la penitenciar în trăsurĭ acoperite, fiind huiduiţĭ în tot parcursul drumuluĭ.

Primul interogator

D. prim-procuror Gabrielescu şi D. judecător de instrucţie Bîrsescu, aŭ supus imediat pe asasinĭ la un interogatoriu, care a durat maĭ maĭ multe ore.

Criminaliĭ aŭ mărturisit crima, complectînd mărturisirea şi cu oare-carĭ detaliĭ foarte interesante.

Cum s'a săvîrşit crima

In dimineaţa zileĭ de Miercurĭ, Grigore a intrat în prăvălia luĭ Hagi Nicola şi a cumpărat nişte rame pentru care a platit 8 leĭ. O oră după aceĭa, Grigore veni din noŭ şi ceru ĭarăşĭ rame la fel cu cele cumpărate.

Pe cînd Grigore vorbea cu Hagi Nicola, intră în prăvălie şi Mardare. Hagi Nicola se îndreptă spre camera din fund, unde se aflaŭ ramele. Insuşĭ defunctul Hagi Nicola întoarse imediat cceĭa uşeĭ din faţă şi urmă apoĭ pe Grigore în camera vecină. Aci ambiĭ asasinĭ trîntiră pe Hagi Nicola cu faţa la pămînt, îĭ dădură maĭ multe loviturĭ de cuţit şi unul din eĭ, Grigore, tăĭă carotida bătrînuluĭ.

Criminalul s'a servit de un stilet pe care D-na Hagi Nicola i-l dăruise încă pe cînd se afla în serviciul caseĭ.

După săvîrşirea crimeĭ, asasiniĭ scotociră în casa de fier care din întîmplare fusese deschisă; eĭ luară 4650 leĭ şi cîţĭ-va banĭ, o pungă cu monete de aur şi argint şi contractul moşieĭ luĭ Hagi Nicola, şi apoĭ eşiră pe din dos. Eĭ străbătură, în fugă strada Mare, strada sf. Nicolae, trecură prin faţa Bănceĭ Naţionale, pe strada Antachi, luară o trăsură pentru a-ĭ duce la abatoriŭ, de unde, prin porumburĭ, se duseră la gara Vameşu; aci luară trenul de 2 ore şi se duseră la Vasluĭ, unde fură găzduiţĭ două zile de un oare-care Brătianu, cumnatul luĭ Mardare.

La locul crimeĭ

Erĭ dimineaţă crimiraliĭ aŭ fost duşĭ la locul crimeĭ,

Unul din eĭ, Grigorie are numaĭ 19 anĭ, ĭar cel-l'alt Petre Mardare este de 22 anĭ. Acesta e de loc din Huşĭ şi se spune că aparţine uneĭ familiĭ bune.

Cămăşile asasinilor eraŭ încă pline de sîngele nevinovat al victimeĭ. Cînd aŭ fost introduşĭ în camera unde aŭ săvîrşit asasinatul, criminaliĭ aŭ început să plîngă.

*

Instrucţia în această afacere a maĭ dovedit că asasiniĭ plănuiseră de maĭ mult timp lovitura îndrăsneaţă.

Cu două zile înainte de săvîrşirea crimeĭ, Grigore a trimes luĭ Petre Mardare, care se afla la Huşĭ, 15 leĭ ca să vină la Galaţĭ.

D. dr. Minovicĭ, ne declară că D sa e de opinie că copiluĭ D-neĭ Şteiner nu ar fi fost sufocat. De asemene D. Minovicĭ, n'a făcut nicĭ o autopsie cadavruluĭ, ci a dispus numaĭ ca să fie îngropat, de oare-ce cadavrul intrase în stare de putrefacţie.

In contra pungaşuluĭ Ioan Georgescu care de cît-va timp se îndeletnicea cu furtul de prin trenurĭ, s'aŭ produs erĭ şi azĭ o mulţime de reclamaţiĭ.

Printre reclamanţĭ sînt şi vr'o cîte-va persoane de condiţie foarte bună, din Capitală, carĭ aŭ declarat că li s'aŭ furat gente şi geamantane, în carĭ aveaŭ acte, banĭ şi obiecte de valoare.

Hoţul a început deja să facă oare-carĭ mărturisirĭ din care rezultă că a avut şi coruplicĭ.

Erĭ a încetat din viaţă la Constanţa, D. Mărgăritescu, avocat, fost deputat în maĭ multe legislaturĭ.

Pentru premiul „Năsturel" de 5000 leĭ acordat de Academie, pentru cea maĭ bună lucrare asupra Basarabieĭ, din punctul de vedere istoric, geografic, etnic, agricol şi industrial, s'a depus pînă acum o singură lucrare.

Congresul viticol

Astă-zĭ s'a închis la Focşanĭ congresul viticol care s'a început de Duminică. Congresul a fost prezidat de către D. dr. Munteanu, prefectul judeţuluĭ, iar vice-preşedinte a fost d. C. Cernat. Din partea ministeruluĭ de interne a luat parte D. Dr. Bernardh iar din partea ministeruluĭ de domeniĭ, D. Inspector viticol Nicoleanu. La acest congres aŭ luat parte 150 de podgorenĭ.

După terminarea discuţiilor, s'a ales o comisiune compusă din d-niĭ Apostoleanu, Giurgea, şi Mititelu care să alcătuiască un memoriŭ către ministerul domeniilor, în care să expue desideratele congresuluĭ.

Viitorul congres va avea loc în zilele de 6, 7 şi 8 Decembrie anul curent şi se va ţine tot la Focşanĭ.

In ziua de 19 August, un neguţitor, cerînd şefuluĭ găreĭ Odobeştĭ treĭ vagoane închise pentru transportul unor butoaĭe cu vin, i s'a răspuns că are ordin de la direcţiunea generală să nu maĭ dea vagoane închise nimănuĭ, —ci numaĭ vagoane deschise.

In acel timp însă, la rampă se încărcaŭ 4 vagoane închise ale D-luĭ I. F. Robescu. Neguţătorul reînoieşte cererea, dar şeful găreĭ îl trimite la directorul general aşa precum făcuse, spunea dînsul, şi cu D. I. F. Robescu.

D. director general are cunoştinţă de acest tapt?

EXTERNE

Măcelurile din Constantinopol

Guvernul turc expulzează din Constantinopol **in fie-oare zi sutimĭ de Armenĭ cărora le confiscă averile.** In mare parte ceĭ expulzaţĭ sînt miciĭ neguţătorĭ, meseriaşĭ şi hamalĭ.

Armeniĭ ceĭ bogaţĭ pleacă de bună voĭe, vînzînd tot ce **posedă pe preţurĭ ridicol de micĭ.**

Mizeria din Constantinopol e atît de mare în cît ar trebui zecimĭ de anĭ pentru ca să redevie capitala Turcieĭ ĭarăşĭ pre cum a fost înainte de măcelurile din urmă.

*

Din Constantinopol se scrie următoarea particularitate a ultimelor masacre d'acolo.

Dragomanul ambasadeĭ ruseştĭ, D. Maximoff a luat o parte foarte activă la apărarea Armenilor contra furieĭ musulmane.

El se expuse chiar a fi omorît, şi scăpă în două rîndurĭ ca prin minune, cu haĭnele rupte în bucăţĭ. La măcelurile din cuarticrul Pramatia, Maximoff a fost scăpat de către un marinar rus, fără de ajutorul căruĭa dragomanul ar fi fost sfîşiat.

D. Maximoff, furios contra mulţimeĭ turceştĭ că nu voĭa să-ĭ dea ascultare, se adresă atuncĭ în turceşte către maĭ mulţĭ musulmanĭ, apostrofîndu-ĭ cu următoarele cuvinte:

„In numele ţaruluĭ vă asigur că dacă nu veţĭ înceta imediat măcelurile, armata rusească va intra în Constantinopole, şi atuncĭ nu va maĭ rămînea un singur cap de turc.

*

Maĭ mulţĭ armenĭ refugiîndu-se pe un vapor francez, aŭ sosit la Marsilia. Neavînd paşapoarte, guvernul francez i-a internat în penitenciarul St. Piérre, de unde îĭ va trimite cu un vapor francez la *New-York.*

Guvernul turc a cerut extradarea acestor armenĭ, dar cel francez a refuzat.

STAREA CIVILA

Declaraţiunĭ de căsătorie

D. Ilie Vasilescu cu D-na Ana Melea; D. Constantin A. Tavernĭ cu D-ra Elvira Schedlunsky; D. Atanase Săvulescu cu D-ra Elena T. Popp; D. Ioan Teodorescu cu D-ra Caliopĭ D. I. Foişoreanu; D. Solomon Şvariz cu D-ra Freida Josefovicĭ; D. Drăghicĭ T. Petre cu D-ra Stanca S. Roşu; D. Vasile Zamferiadi cu D-na Ludovica Sofia Hellianu.

Ultima oră

Procesul Ţaranu

La ora 1 după terminarea pledoarieĭ d-luĭ Disescu, consiliul de războĭ formulează punctele de acuzare.

D. Paleologu rădică un incident la care răspunde D. Disescu.

Consiliul, intrînd apoĭ în camera de chibzuire, se reîntoarce după un sfert de oră cu un verdict afirmativ, prin care Ţăranu este declarat culpabil de a fi insultat pe superioriĭ săĭ, căpitaniĭ Botez şi Orăşanu, şi în consecinţă e condamnat la UN AN DE ZILE ÎNCHISOARE.

*

Pronunţarea sentinţeĭ produce o impresiune penibilă şi toţĭ azistenţiĭ sînt unanimĭ a condamna pe de o parte sălbătecia judecătorilor militari, pe de altă parte infamia amicilor politicĭ aĭ nefericituluĭ tînăr, graţie cărora s'a pronunţat această sentinţă.

MULŢUMIRE

Imbolnăvindu-mă de dalac (pustula malignă) şi fiind condamnat de toţĭ doctoriĭ, am fost smuls din ghiarele morţeĭ graţie intervenţieĭ chirurgicale şi îngrijirilor cu totul desinteresate ale distinsuluĭ chirurg D-nu dr. *Toma Ionescu.*

Fac această declaraţiune ca un slab semn de recunoştinţă ce-ĭ păstrez.

393—1 **Gerllert** *Focşanĭ*

INSERŢIĬ ŞI RECLAME*)

Domnule Redactor,

Respectuos vă rog a face loc în ziarul D-v. următoarelor:

De către preotul Radu Fierbinţeanu din com. Clavaciog, am fost reclamat Corpurilor Legiuitoare şi ministeruluĭ de interne pentru luarea de taxe ilegale de la locuitorĭ, acuzaţiune care a fost zdobită prin constatările ce a făcut ancheta trimisă de către numitul minister în localitate.

Lovitura dată mie de acest preot, mă sileşte să vorbesc şi eŭ, însă cu maĭ mult temeĭ şi adevăr de cît protivnicul meŭ.

Preotul Ferbinţeanu, comiţînd o sumă de acte nedemne de rasa ce poartă (fapte pe carĭ le-am tăcut multă vreme, fiind-că nenorocitul popă e bătrîn şi, decĭ, voĭam să-ĭ cruţ bătrîneţele-ĭ păcătoase), l'am denunţat Mitropolieĭ. Aceasta a trimis o anchetă, care a avut de urmare — darea preotuluĭ în judecata consistoriuluĭ.

Nedemnul popă, fiind susţinut de revizorul eclesiastic respectiv, care a şi primit în schimbul acestuĭ sprijin suma de 500 leĭ, a reuşit să-şĭ bată joc de oameniĭ cinstiţĭ carĭ vor să-l oprească din drumul necurat.

Ast-fel, consistoriul, cu ocazia judecăreĭ procesuluĭ, a făcut nişte şicane revoltătoare martorilor, cerîndu-le între altele, *certificate de bună purtare*, şi amendîndu-ĭ cu sume enorme, de şi primăria de Glavacioc atestase că aceĭ martorĭ sînt persoanele cele maĭ de seamă din localitate.

Procesul s'a amînat, ĭar revizorul eclesiastic e denunţat chiar de către preotul Buclucaş ca *luător de mită* pentru a-ĭ salva situaţia.

Aduc aceasta la cunoştinţa Inalteĭ Locotenenţe Mitropolitane, rugînd-o să facă cele de cuviinţă ca acest scandal, nedemn pentru cinul preotesc, să ia capăt, ĭar vinovaţiĭ să-şĭ primească pedeapsa meritată.

Primiţĭ, Domnule Redactor, etc.

Const. N. Nicolaŭ.

*) Redacţia nu ĭa nicĭ o răspundere asupra celor publicate în această rubrică.

FOIȚA ZIARULUI «ADEVĔRUL

121

PRIN CRIMA

PARTEA A TREIA

FRATE ȘI SORĂ

V

Sora luĭ Monté-Léone

— Joĭ voĭ veni la tatăl D-tale, iar mîine la un-spre-zece ore, voĭŭ fi la D-ta. Te rog însă ca să lașĭ atelierul în dezordinea în care trebue să se fi aflînd.

Tocmaĭ dezordinea asta a munceĭ e ceea ce-mĭ place maĭ mult.

Se întoarse și dispăru împreună cu Prémesnil, pe cînd Maxime zicea către prietenul săŭ:

— Ce-țĭ spusesem eŭ?... Poțĭ găsi un al doilea om așa de simpatic și atîta de seducător?...

— Curios lucru, murmură pictorul. Nu mĭ-o poate scoate nimenĭ din cap că cu ast-fel de ochĭ, omul ăsta nu-ĭ francez!..

Se auziră cele treĭ loviturĭ.

In toate părțile culuarele se goleaŭ.

Tinerii plecară în sală.

Maxime se duse în loja mameĭ sale, iar Maurice în fotoliul de orchestră, de unde se ocupa foarte puțin de reprezentație, dar foarte mult de Noretta luĭ, strălucitoare de frumusețe, grațioasă, elegantă și care din loja eĭ, se uita la dînsul în chip să-l înebunească!...

VI

Tatăl și fiul

A doua zi dimineața, la un-spre-zece ore fix, o cupea se oprea înaintea număruluĭ 15 de pe bulevardul Clichy și dint'rînsa se scobora Monté-Léone.

Nu era singur; Imaculata, adorabil de tînără și frumoasă, într'un costum simplu de pînză, îl întovărășea.

Pictorul locuia la rîndul al șaselea, și cu toată recomandația luĭ Monté-Léone, încă de dimineață se apucase de curățit, regula pretutindenĭ, muta din loc cîte un tabloŭ care i se părea răŭ atîrnat și era foarte preocupat.

Căpătase maĭ multe medaliĭ la salon și cu toate astea tablourile luĭ se vindeaŭ răŭ încă.

Cheltuelile chirieĭ și cele-l'alte îĭ înghițeaŭ toate mijloacele.

De aceea suferea, știind că tatăl săŭ muncia pentru dînsul și în loc să-l ajute el, îĭ impunea dimpotrivă sarcinĭ grele.

Căcĭ Fontenay nu era bogat.

Era cinstit, nu făcea față de cliențiĭ săĭ traficurĭ rușinoase, mulțumindu-se numaĭ cu simplu curtaj la care avea drept.

— Maĭ tîrziŭ, zicea adesea, această purtare conștiincioasă îșĭ va da roadele eĭ. De cît, va trebui să treacă multă vreme.

Totuși, cu răbdare, virtutea e tot-d'auna recompensată, conchidea el cu un zîmbet de încredere.

Și Maurice, tot zîmbind, dar puțin maĭ sceptic, îĭ răspundea:

— Numaĭ la Opera-Comică virtutea-ĭ recompensată la actul din urmă.

Cu toate astea eĭ se adoraŭ și nu aveaŭ de cît un gînd amîndoĭ:

Tatăl să lucreze pentru a putea să-șĭ urmeze Maurice vocațiunea.

Fiul să cheltuiască orĭ cît de puțin și să-șĭ vîndă tablourile ca să poată ajuta și el casa.

Dar, dacă Monté-Léone, acest prinț negru care se zice că e de o sută de orĭ milionar, ar fi găsit operele luĭ Maurice după gustul săŭ, nu i-ar fi cumpărat oare maĭ multe?... Nu ĭ-ar fi făcut și alte comande?...

Lumea ar vedea la acest prinț din *O mie și una de nopțĭ* compozițiile tînăruluĭ pictor... Atuncĭ gloria ar veni, și cu dînsa posibilitatea de a iubi pe Noretta, de a o cere în căsătorie, și a-ĭ face un interior și o existență demnă de dînsa.

Se zicea că Salomé e destul de bogată...

Da, de cît Maurice nu se putea împăca cu ideia ca să se îmbogățiască de la femeia sa.

Voia să-șĭ aibă cel puțin independența asigurată și pentru el și pentru aĭ săĭ.

Se gîndea la toate astea, cînd auzi două loviturĭ la ușa de intrare.

Monté-Léone apăru însoțit de Imaculata.

Maurice se înroși de o dată și se confundă în salutărĭ.

— Sora mea, zise Christoval. E artistă în sufletul eĭ și n'a voit să se priveze de fericirea de a vedea în mijlocul operilor sale pe unul din ceĭ maĭ remarcabilĭ pictorĭ aĭ noștri.

Dar de o-dată, observînd, în plină lumină, portretul uneĭ tinere fete cu profilul arab, cu ochiĭ negri ca de catifea și o fizionomie din cele maĭ încîntătoare și maĭ pariziene, făcu doĭ pașĭ, cuprins de aceeaș emoție fulgerătoare și bizară ca și în ajun.

— Doamne, zise Imaculata, în acelaș timp cît e de frumos și bine rînduit atelierul D-tale, Domnule!

Numaĭ un artist francez poate să dea atîta grație la tot ce-l înconjoară.

Am să examinez unul cîte unul, dacă îmĭ daĭ voie, toate tablourile acestea atît de pline de lumină și de aer și care chiar de la disranța aceasta îmĭ par niște capete de operă.

Ar trebui să viĭ într'o zi la mine ca să mă ajuțĭ să aranjez tot așa un atelier. Primeștĭ

Vorbea încet — fără afectație.

Accentul eĭ străin, trecînd prin gura eĭ frumoasă, fragedă ca o roză, avea un farmec nesfîrșit.

Ișĭ ținea mîinile în buzunarul jacheteĭ.

Fața eĭ, prin vălul ce o acoperea, părea, așa palidă cum era, a uneĭ femeĭ foarte tinere.

Un miros slab de violete emana de la dînsa, provenind de la un buchet pe care-l purta la reverul haineĭ.

Venea, se ducea, simplă și grațioasă, tratînd pe Maurice ca pe o rudă saŭ pe un prieten de rangul eĭ, pe care îl cunoștea de multă vreme.

Pictorul era fermecat.

— E cu putință să fie cine-va așa de frumoasă, atrăgătoare și simpatică, precum e femeia asta? îșĭ zicea în gîndul luĭ

Și raportînd totul la unica preocupare a inimeĭ sale, adăogă:

— Dacă ar veni și Noretta, ce fericit aș fi!...

De-odată ducesa se întoarse.

Căută pe Monté-Léone din ochĭ.

Acesta, în picioare, în acelaș loc, părea în contemplare înaintea pînzeĭ, departe de tot, de ceea ce-l înconjura.

— Christoval, zise tînăra femeie, haĭ să facem împreună ocolul acestuĭ atelier minunat.

Prințul, auzind vocea, păru ca și cînd s'ar fi deșteptat dintr'un vis foarte depărtat.

Tresări și se întoarse.

—Ah! dar ce aĭ? îl întrebă Imaculata, isbită de nesfîrșita tristețe din privirea sa.

Nu-ĭ răspunse.

Dar adresîndu-se luĭ Maurice întrebă:

— Portretul acesta nu-ĭ al adorabileĭ copile care era aseară în loja conteseĭ de Prémesnil?

Tînărul se roși din noŭ.

— Domnișoara Noretta, da prințe, răspunse băiatul.

— O cunoștĭ?

Oh da, destul de bine!..,

Și de o dată, părînd că cedează unuĭ irezistibil elan al natureĭ sale leale, Maurice zise:

(Va urma)

Proprietar CONST. MILLE

Tipografia ziaruluĭ „Adevĕrul" Pasagiul Bănceĭ Naționale